

Sygn. akt V Gz 197/16

POSTANOWIENIE

Dnia 21 października 2016 roku

Sąd Okręgowy w Częstochowie Wydział V Gospodarczy w składzie następującym:

Przewodniczący: SSO Zofia Wolna

Sędziowie : SSO Andrzej Znak, SSR del. Paweł Ptak (spr.)

po rozpoznaniu w dniu 21 października 2016 roku w Częstochowie na posiedzeniu niejawnym

sprawy z wniosku U. J.

o ogłoszenie upadłości osoby fizycznej nieprowadzącej działalności gospodarczej

na skutek zażalenia wnioskodawczyni

od postanowienia Sądu Rejonowego w Częstochowie

z dnia 10 sierpnia 2016 r.

sygn. akt VIII GU 44/16

postanawia:

oddalić zażalenie.

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 10 sierpnia 2016 roku Sąd Rejonowy w Częstochowie Wydział VIII Gospodarczy w C. Sekcja Upadłościowo - Naprawcza oddalił wniosek U. J. o ogłoszenie upadłości osoby fizycznej nieprowadzącej działalności gospodarczej.

W części motywacyjnej Sąd Rejonowy wskazał, iż zgodnie z treścią przepisu art. 10 prawa upadłościowego i naprawczego upadłość ogłasza się w stosunku do dłużnika, który stał się niewypłacalny. W przedmiotowej sprawie niewątpliwie spełniona została przesłanka niewypłacalności dłużnika. O złym stanie finansowym oraz o fakcie zaprzestanie spłacania przez dłużniczkę wymagalnych zobowiązań, świadczył przede wszystkim przedstawiony Sądowi wykaz zaległych spłat wobec wierzycieli a także wysłuchanie samej dłużniczki, która potwierdziła, że nie spłaca zobowiązań. Zobowiązania stanowią należności z tytułu dwóch poręczonym przez dłużniczkę kredytów oraz z tytułu pożyczek udzielonych mężowi przez osoby trzecie. W ocenie Sądu Rejonowego w sprawie niniejszej została jednak spełniona druga przesłanka – negatywna wskazana w art. 491⁴ ust. 1 prawa upadłościowego i naprawczego. Zdaniem Sądu Rejonowego zgromadzony materiał dowodowy dawał podstawy do przyjęcia, że wnioskodawczyni doprowadziła do swojej niewypłacalności lub istotnie zwiększyła jej stopień umyślnie wskutek rażącego niedbalstwa. Dłużniczka bowiem poręczała kredyty brane przez męża, pomimo tego iż w tym czasie nie pracowała i nie posiadała majątku, z którego mogłaby pokryć zobowiązania wynikające z kredytów. Mając na uwadze powyższe Sąd Rejonowy oddalił wniosek o ogłoszenie upadłości osoby fizycznej nieprowadzącej działalności gospodarczej

Od powyższego postanowienia zażalenie złożyła wnioskodawczyni zarzucając Sądowi Rejonowemu naruszenie przepisów prawa materialnego tj:

- art. 491⁴ ustawy Prawo upadłościowe poprzez oddalenie wniosku o ogłoszenie upadłości wobec bezzasadnego przyjęcia, że wnioskodawczyni doprowadziła do swojej niewypłacalności umyślnie lub w skutek rażącego niedbalstwa.

W konkluzji skarżąca wniosła o uchylenie zaskarżonego orzeczenia i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi I instancji.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Zażalenie wnioskodawczyni nie jest zasadne i jako takie nie zasługuje na uwzględnienie.

Jak słusznie wskazał Sąd Rejonowy do ogłoszenia upadłości osoby fizycznej nieprowadzącej działalności gospodarczej wymagane jest zaistnienie przesłanek pozytywnych z art. 10 prawa upadłościowego i naprawczego oraz brak przesłanki negatywnej wskazanej w art. 491⁴ ust 1 w/w ustawy.

Zdaniem Sądu Odwoławczego, Sąd Rejonowy dokonał szczegółowej analizy zebranego materiału dowodowego w sprawie w kontekście wyżej wymienionych przesłanek słusznie przyjmując, że w niniejszej sprawie wobec U. J. zachodziła przesłanka wymieniona w art. 10 prawa upadłościowego i naprawczego albowiem nie wykonuje ona swoich wymagalnych zobowiązań, a stan ten ma charakter trwały. Zobowiązania dłużniczki stanowią: wierzytelności wynikające z kredytów, które jak wynika z informacji uzyskanych od dłużniczki poręczyła swojemu mężowi w związku z prowadzoną przez niego działalnością gospodarczą oraz z tytułu pożyczek zaciągniętych przez byłego męża u osób trzecich.

W ocenie Sądu Okręgowego, Sąd Rejonowy słusznie przyjął, że pomimo spełnienia przesłanek z art. 10 w/w ustawy w sprawie zaistniała negatywna przesłanka z art. 491⁴ ust 1 prawa upadłościowego i naprawczego, który stanowi, że Sąd ogłasza upadłość konsumencką, jeśli dłużnik doprowadził do swojej niewypłacalności w sposób nieumyślny lub niestanowiący przypadku rażącego niedbalstwa. Zatem przesłanką oddalenia wniosku jest wprowadzenie się przez konsumenta w stan niewypłacalności lub też istotne zwiększenie jej stopnia, jeśli dłużnikowi da się przypisać winę umyślną a przynajmniej rażące niedbalstwo. Sąd oddał wniosek, jeśli to sam dłużnik wprowadził się w stan, który spowodował, że przestał on realizować wymagalne zobowiązania pieniężne (art. 11 ust. 1 p.u.n.). Ze zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego, w szczególności z wysłuchania dłużniczki, wynikało, że dłużniczka poręczyła zobowiązania kredytowe swojego męża w ogóle nie analizując swojej sytuacji i możliwości finansowych. Już bowiem w chwili poręczenia umowy kredytowej nie miała ona wystarczający środków finansowych ani oszczędności aby spłacać zaciągnięte zobowiązania, polegając wyłącznie na tym, że to mąż będzie spłacał te zobowiązania, nie dopuszczając w ogóle możliwości, że jako poręczyciel, w chwili zaprzestania spłacania należności przez głównego dłużnika, będzie zobowiązana do zapłaty zobowiązania. Sąd Okręgowy podziela stanowisko żalącego się, że poręczyciel nie może ponosić odpowiedzialności za niewypłacalność dłużnika, natomiast w takiej sytuacji musi mieć świadomości, że to na nim będzie spoczywał obowiązek zapłaty. Poręczenie bowiem, wbrew argumentacji żalącej się, nie ma charakteru hipotetycznego. Dłużniczka poręczyła kredyt pomimo tego, że już od kilku lat nie pracowała, utrzymywała się z tego co dał jej mąż, nie posiadała również żadnego odrębnego majątku, który można by było spieniężyć. Zaś ocena jej zdolności kredytowej przez bank udzielający kredytu nie może być w żaden sposób miarodajna dla niniejszego postępowania. Nie bez znaczenia dla świadomości dłużniczki i jej oceny sytuacji finansowej własnej oraz męża, jest także okoliczność, na którą również uwagę zwrócił Sąd Rejonowy, że już dwa lata po zaciągnięciu zobowiązań kredytowych, wystąpiła z wnioskiem o zniesienie wspólności majątkowej w małżeństwie.

Podkreślenia wymagało, że wykładnia przepisu art. 491³ ust. 1 p.u.n. pozwala na przyjęcie, że dłużnik zobowiązany będzie do wykazania, że jego zadłużenie wynikało z racjonalnych działań, a brak możliwości spłacenia długów spowodowały niezależne od niego okoliczności, o których nie mógł wiedzieć ani ich przewidzieć, zaciągając zobowiązanie lub zobowiązania. Jako przykład takich losowych okoliczności podać można choroby, stany klęski żywiołowej (pożary, powódzie, susze itp.), bezrobocie, czy też śmierć żywiciela rodziny. W niniejszej sprawie wnioskodawczyni nie była w stanie wykazać, że poręczyła zobowiązania będąc w dobrej sytuacji finansowej, posiadając

możliwości chociaż częściowego ich spłacenia. Wnioskodawczynie również nie podała czy podjęła kroki prawne przeciwko byłemu małżonkowi, w celu odzyskania części spłaconych należności.

Mając na uwadze powyższe rozważania Sąd Okręgowy oddalił zażalenie U. J. na mocy art. 385 k.p.c. w związku z art. 397 § 2 k.p.c.